

Στην αγάπη μου

Κοντεύει η χαρραυγή
μα είσαι ακόμα καθισμένη
στο ίδιο σκαλοπάτι,
που σ' είδα πρίν ο ήλιος κατεβεί
Γιατ' είναι τ' αστέρια τ' Ουρανού
κι' απόψε θολωμένα,
γιατ' είναι τα ματάκια σου
απόψε δακρυσμένα,
άραγε τι να σκέπτεσαι
που φαίνεσαι τόσο μαραζωμένη
κι' απάνω στ' αματάκια σου
το δάκρυ σιγοτρέμει.
Μην το κρατάς, άστο να τρέξει
στη πονεμένη σου καρδιά
να γίνει συντροφιά,
γιατί είναι χάρη απ' του Θεό
στο δάκρυ μας να βρίσκουμε παρηγοριά
Μήπως να πιστεύεις
σε μια αιώνια αγάπη
που κάστρο έγινε κτισμένο
από αμουδιά,
η μήπως πίστεψες στη ζεστασιά
της αγκαλιάς και το φιλί
που πουλλάκια έγιναν
και στον αγέρα απλώσανε φτερά
Αφησε τ' όνειρο της, πονεμένης σου καρδιάς
να γίνει συντροφιά,
ζήσε τη χίμαιρα του ονείρου
γιατί ν' αλλάξεις δεν μπορείς
ότι έγραψε η μοίρα
σ' αυτό το δύσμορφο ντουινιά

Σάββας Νικολάου από την Κυθρέα και τώρα στι Η.Π.Α.